

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

Causal Factors Affecting of Schools Effectiveness Under
Provincial Administrative Organization in the Lower Northeastern Part

เจนจิรา เขยครบุรี* สมบูรณ์ ตันยะ** สงวนพงศ์ ขวนชม*** และ ชูเกียรติ วิเศษเสนา****
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล**, ***
อาจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล****
Jenjira Choeykhonburi* Somboon Tanya** Sanguanpong Chuanchom***
and Chookiat Wisetsana****

Ph.d. Candidate in Educational Administration, Faculty of Education, Vongchavalitkul University*

Assistant Professor, Faculty of Education, Vongchavalitkul University**, ***

Lecturer Dr., Faculty of Education, Vongchavalitkul University****

Corresponding author E-mail: jenjira_cho@vu.ac.th

(Received: August 23, 2022; Revised: September 28 2022; Accepted: October 17, 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา 3) สร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา 4) สร้างแนวทางในการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา มีขั้นตอนในการทำวิจัย 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปีการศึกษา 2564 จำนวน 103 แห่ง ได้มาด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน มีผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 206 คน ข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นด้วยโปรแกรมลิสเรล (2) สร้างแนวทางในการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาด้วยการสนทนากลุ่ม และประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และความพึงพอใจของครูและบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ปัจจัย ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และรองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ปัจจัย ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม บรรยากาศโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความผูกพันต่อองค์กร 3) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.35 ชั้นความอิสระ (df) เท่ากับ 1 ที่ความ

น่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.55 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 และตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ร้อยละ 36 โดยปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษามากที่สุดคือ การบริหารแบบมีส่วนร่วม รองลงมา ได้แก่ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความผูกพันต่อองค์กร และพฤติกรรมการสอนของครู 4) แนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเรียงแนวทาง พบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความเหมาะสมสูงสุด รองลงมาคือ การบริหารแบบมีส่วนร่วม ความผูกพันต่อองค์กร และพฤติกรรมการสอนของครู โดยทุกแนวทางมีองค์ประกอบ ดังนี้ สารสำคัญ วัตถุประสงค์ วิธีการพัฒนา ตัวชี้วัดและผู้รับผิดชอบ

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ, ประสิทธิผลของสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this study were: 1) to study school effectiveness level; and 2) to study causal factors level affecting school effectiveness. 3) to create the linear structural model of casual factors affecting school effectiveness. 4) to build the development guidelines for causal factors affecting school effectiveness. There were two steps to the research, including: (1) In the study of causal factors affecting school effectiveness under provincial administrative organization in the lower northeastern part, the samples were schools under provincial administrative organization in the lower northeastern part in the 2021 academic year, which consisted of 103 schools and 206 respondents. The research tool used was a questionnaire with a Likert scale of approximately 5 levels, measuring the level of effectiveness. It had a reliability value of 0.944. Causal factors had a reliability value of 0.980. The data were analyzed by means of the standard deviation, Pearson product moment correlation coefficient, and structural model analysis done by LISREL. (2) to build the development guidelines for causal factors affecting school effectiveness under provincial administrative organization in the lower northeastern part and assess the appropriateness of the development approach with seven experts.

The results were presented as follows: 1) The school effectiveness level found that the overall level was high. If considering each one as desirable characteristic, the satisfaction of teachers and personnel was the highest level, followed by the ability to change and develop and learning achievement. 2) The causal factors level affecting school effectiveness found that the overall level was at a high level. When all factors were considered, the highest level of leadership emerged. The following were six factors at a high level: personnel development, participatory management, school climate, teaching behavior, professional learning community, and organizational commitment. 3) The linear structural model of casual factors affecting school effectiveness was found to correspond with the empirical data. The variables in the model could explain 36 percent of the variance in school effectiveness. The most important factor affecting school effectiveness was participatory management, followed by professional learning communities, organizational commitment, and teaching behavior. 4) The development guidelines for causal factors affecting school effectiveness were found to be at the most

appropriate level. To be concise, each way found that the professional learning community gets the highest level of participation, commitment to the organization, and teaching behavior. Every guideline consisted of a main point, objectives, methods, indicators, and stakeholder groups.

Keywords: Causal Factors, School Effectiveness

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเมืองของทุกประเทศอย่างรวดเร็ว ทำให้ทุกประเทศต้องมีการทบทวนวาระของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการศึกษาอย่างรอบด้านและสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) ซึ่งประชากรถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ในฐานะที่เป็นฐานการผลิตเพราะเป็นผู้ใช้เทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ ดังนั้น สิ่งแรกที่เราให้ความสำคัญคือจะต้องพัฒนาประชากรให้มีศักยภาพซึ่งศักยภาพของประชากรในประเทศจะเป็นเช่นใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของประเทศเป็นสำคัญ การพัฒนาประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณภาพอย่างทั่วถึงจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเพิ่มสมรรถนะและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยโดยการนำของรัฐบาลได้กำหนดนโยบายไทยแลนด์ 4.0 เป็นโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจ บวรวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศ และได้กำหนดนโยบายทางการศึกษา 4.0 ว่าด้วยเรื่องการจัดการเรียนการสอน ที่สอนให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้ มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ มาตอบสนองความต้องการของสังคม (ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์, 2560) โดยมีหน่วยงานทางการศึกษาที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมายของประเทศ

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยในปัจจุบัน พบกับความท้าทายโดยเฉพาะด้านคุณภาพการศึกษา ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินผู้เรียนซึ่งเป็นผลลัพธ์ของระบบการศึกษา ทั้งการประเมินระดับชาติและนานาชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ได้จัดทำสถิติเปรียบเทียบรายงานสมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีระดับนานาชาติ โดยใช้ดัชนีชี้วัดของสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) จากการประเมิน 60 ประเทศ โดยพิจารณาตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา พบว่า ประเทศไทยใช้งบประมาณด้านการศึกษาสูงแต่มีผลต่อการพัฒนาด้านนโยบายในการพัฒนาคุณภาพของประชากรและตอบสนองสภาพความเป็นจริงน้อย ความคุ้มค่าของการศึกษาไทยนั้นยังคงไม่สอดคล้องต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ตยังไม่เป็นไปเพื่อการสืบค้นความรู้เท่าที่ควร ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าประสิทธิภาพการศึกษาของไทยยังเป็นจุดเร่งด่วนที่ควรพัฒนาให้ทัดเทียมนานาชาติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจสำคัญประการหนึ่งคือ การจัดการศึกษา ให้คนในพื้นที่ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ พบว่า มีจุดแข็งด้านทรัพยากรในการจัดการศึกษา กล่าวคือมีรายได้และทรัพยากรในการบริหารจัดการอย่างเพียงพอต่อการจัดการศึกษา มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารจัดการ ส่วนที่ยังเป็นอุปสรรค คือ ด้านบุคลากร กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดในส่วนใหญ่ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา และจากผลการประเมินภายนอกขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า ด้านคุณภาพผู้เรียน ผู้เรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ หากแต่มีผลการประเมินความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย (นงเยาว์ อุทุมพร, 2554)

การพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษาบนพื้นฐานของปัจจัย และกระบวนการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืนและถาวร ผู้บริหารจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับคุณค่าที่เชื่อมโยงระหว่างปัจจัย กระบวนการกับการนำไปสู่การปฏิบัติจริงที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ดังนั้น เพื่อให้การบริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาและตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์และสามารถเป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
- 2.3 เพื่อตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างกับข้อมูลเชิงประจักษ์
- 2.4 เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1.1 ประชากร ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (นครราชสีมา, ชัยภูมิ, บุรีรัมย์, ยโสธร, ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี) ปการศึกษา 2564 จำนวน 139 โรงเรียน
 - 3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปีการศึกษา 2564 จำนวน 103 แห่ง ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ใช้สถานศึกษาเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เก็บข้อมูลสถานศึกษาละ 2 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน หัวหน้าวิชาการ 1 คน รวม 206 คน
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง แบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)
 - ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.944
 - ตอนที่ 3 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.980
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 แห่ง

3.3.2 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และส่งด้วยตนเองบางส่วน โดยจัดส่งแบบสอบถาม
สถานศึกษาละ 2 ฉบับ รวม 206 ชุด

3.2.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 206 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
และตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

3.4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 รวบรวมคำตอบของผู้ให้ข้อมูลในแต่ละสถานศึกษามาหาค่าเฉลี่ย เป็นหน่วยข้อมูลของสถานศึกษานั้น ๆ

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ

3.4.3 วิเคราะห์ระดับปัจจัยเชิงสาเหตุ และระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.4 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังนี้

3.4.4.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The
Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

3.4.4.2 หาค่าอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยวิเคราะห์เส้นทาง
(Path Analysis)

3.4.4.3 ตรวจสอบความตรงของโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจาก
ค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้องคือค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit
Index - GFI) ค่าความน่าจะเป็น (P-Value) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean
Square Error of Approximate: RMSEA) และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R-Square)

3.4.5 สร้างแนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังนี้

3.4.5.1 การยกร่างแนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย

1) การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและกำหนดเนื้อหาสาระที่ต้องการพัฒนา
2) ร่างแนวทางการพัฒนาโดยกำหนดองค์ประกอบของแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย สาระสำคัญ
วัตถุประสงค์ วิธีการพัฒนา ตัวชี้วัด และผู้รับผิดชอบ

3) นำร่างแนวทางการพัฒนาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4) ปรับแก้โครงร่างให้มีความถูกต้องเหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4.5.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1) จัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการบริหารการศึกษา
และผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 7 คน เพื่อวิพากษ์ วิจารณ์ ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2) แก้ไขปรับปรุงแนวทางการพัฒนาตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3) วิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.03	0.50	มาก
2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.36	0.48	มาก
3. ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนา	4.35	0.47	มาก
4. ความพึงพอใจของครูและบุคลากร	4.36	0.47	มาก
รวม	4.27	0.43	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยรวมค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์และความพึงพอใจของครูและบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังตารางที่ 2

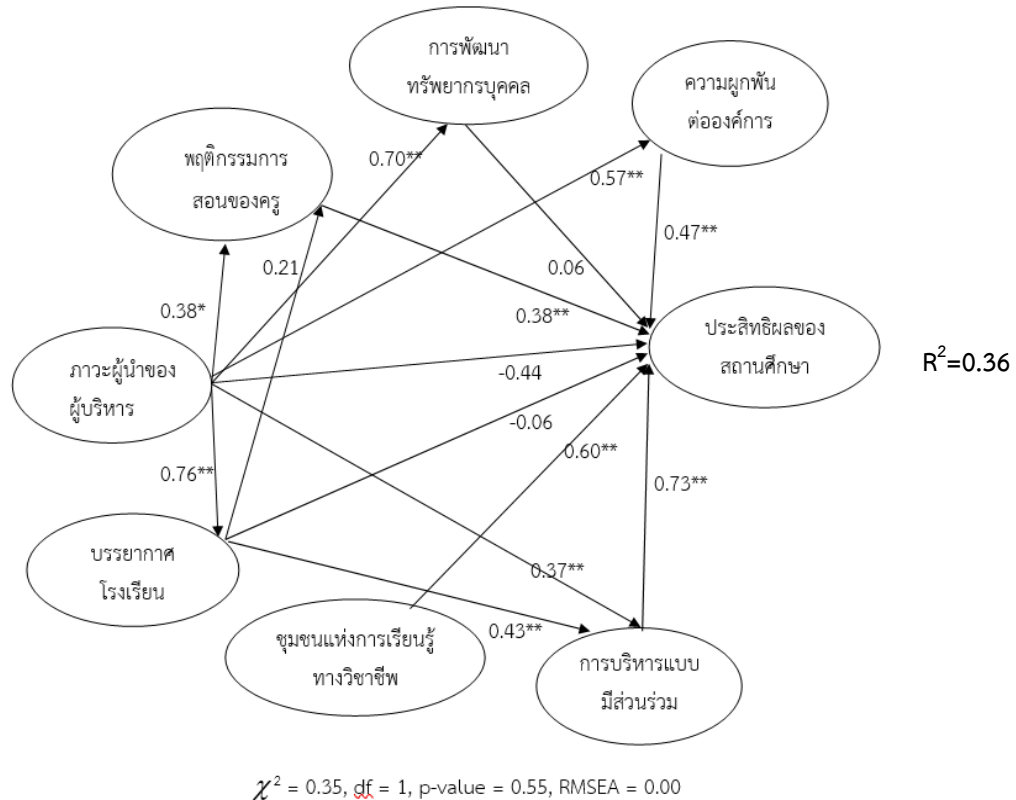
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.52	0.47	มากที่สุด
2. พฤติกรรมการสอนของครู	4.35	0.46	มาก
3. บรรยากาศโรงเรียน	4.39	0.46	มาก
4. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล	4.45	0.39	มาก
5. ความผูกพันต่อองค์กร	4.31	0.47	มาก
6. การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม	4.40	0.47	มาก
7. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.35	0.50	มาก
รวม	4.39	0.40	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยรวมค่าเฉลี่ยของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ

มาก ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม บรรยากาศโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความผูกพันต่อองค์กร

4.3 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างจากข้อมูลเชิงประจักษ์

จากภาพที่ 1 พบว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.35 ชั้นความอิสระ (df) เท่ากับ 1 ที่ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.55 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 และตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ร้อยละ 36 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทุกค่ามีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมากที่สุดคือ การบริหารแบบมีส่วนร่วม รองลงมา ได้แก่ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความผูกพันต่อองค์กร และพฤติกรรมการสอนของครู

4.4 แนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

แนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยค่าอิทธิพลระหว่าง 0.38-0.73 ประกอบด้วยปัจจัยพฤติกรรมการสอนของครู ความผูกพันต่อองค์กร การบริหารแบบมีส่วนร่วม และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้สร้างแนวทางการพัฒนาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีองค์ประกอบของแนวทางในการพัฒนาปัจจัย ประกอบด้วย สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ วิธีการพัฒนา ตัวชี้วัด และผู้รับผิดชอบ รวมทั้งได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิจากการจัดกิจกรรมสนทนากลุ่ม และประเมินความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน ผลการประเมินความเหมาะสม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

แนวทางการพัฒนา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. พฤติกรรมการสอนของครู	4.71	0.54	มากที่สุด
2. ความผูกพันต่อองค์กร	4.84	0.37	มากที่สุด
3. การบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.89	0.13	มากที่สุด
4. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.97	0.08	มากที่สุด
รวม	4.85	0.11	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า แนวทางการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของแนวทางเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากที่สุด

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และความพึงพอใจของครูและบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษามีครูและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีผู้บริหารที่มีความรู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีทักษะในการบริหารงานด้านการวางแผนกลยุทธ์การปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้อย่างเป็นระบบ รวมถึงมีทักษะในการแก้ปัญหา มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีครูผู้สอนที่มีความตั้งใจการพัฒนาและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ เพื่อมุ่งให้นักเรียนมีความรู้ทักษะในการดำเนินชีวิต จึงทำให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนพล อางจุฬา, ชูเกียรติ วิเศษเสนา, สงวนพงศ์ ชวนชม, และ สมบูรณ์ ดันยะ (2565) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากล คือ คุณลักษณะของความเป็นครูมืออาชีพ ขวัญและแรงจูงใจของครู การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ ทั้งนี้ผลการวิจัยของ พันธกานต์ สกฤทอง (2558) พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก รวมทั้ง ธนัญญพัฒน์ ฤชา (2559) พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิอยู่ในระดับมาก และเนตรนภา เจตน์จำนงค์ (2564) พบว่าระดับประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2 ระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม บรรยากาศของโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และความผูกพันต่อการ โดยทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังผลการวิจัย พิสิษฐ์ คงพุด (2556) และจตุรภัทร ประทุม (2559) พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาจากปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วยการสร้างบารมี การกระตุ้นปัญญา การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และการสร้างแรงบันดาลใจ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารได้ใช้ภาวะผู้นำในการกระตุ้น เสริมแรงให้กับบุคลากรในการสร้างผลงานให้กับสถานศึกษาส่งผลให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาเพิ่มขึ้น (Porter, Bigley & Steers, 2003) ตรงกับงานวิจัยของวัชรภัทร เตชะรัตนะศิริดำรง (2565) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการนวัตกรรมในชั้นเรียนของครูโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดระยอง พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลการทำงานของบุคลากรในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร รัตนะอุดม และอานวย ทองโปร่ง (2565) ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน พบว่า ความยุติธรรมของผู้บริหาร ส่งผลต่อภาวะผู้นำ จริยธรรมของผู้บริหาร และส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

5.3 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างได้ร้อยละ 36 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ การบริหารแบบมีส่วนร่วม รองลงมา ได้แก่ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความผูกพันต่อการ และพฤติกรรมการสอนของครู ดังผลการวิจัยของ Akhter, Saha, and Mahfuz (2019) พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมสามารถเพิ่มระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประสิทธิผลขององค์กร Hallam, Smith, Hite, Hite, and Wilcox (2015) ได้ทำการวิจัยและพบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพในการปรับปรุงการทำงานร่วมกันของครู และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การสร้างความผูกพันต่อการส่งผลให้บุคลากรรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ยอมรับในค่านิยมและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ (Porter, Bigley, & Steers, 2003) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไสภิน ม่วงทอง (2553) พบว่า ความผูกพันต่อการของครูมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้คุณภาพผู้เรียนย่อมมาจากการจัดการเรียนรู้ของครู ดังนั้นพฤติกรรมการสอนของครู ถือเป็นตัวแปรสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา ดังผลการวิจัยของ นฤมล เจริญพรสกุล (2559) พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับมาก

5.4 แนวทางในการพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีองค์ประกอบของแนวทางในการพัฒนาประกอบด้วย สารสำคัญ วัตถุประสงค์ วิธีการพัฒนา และตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความเหมาะสมสูงสุด รองลงมาคือ แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม แนวทางการพัฒนาความผูกพันต่อการ และแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครู สำหรับแนวทางในการพัฒนาผู้วิจัยได้พัฒนาตามข้อมูลเชิงประจักษ์ว่ามีองค์ประกอบใดบ้างที่ส่งผล และนำมาสร้างเป็นแนวทางการพัฒนาโดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม และได้ทำการประเมินความเหมาะสมของแนวทางด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้แนวทางการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับแนวทางการพัฒนาปัจจัยของ กมลนัธ นระวาศ์ (2560) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า ร่างแนวทางประกอบด้วย จุดประสงค์ วิธีการ/แนวทางการพัฒนา และการประเมินผล และผลการประเมินแนวทาง

การพัฒนามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และพิชชา สถาพรบำรุงเผ่า (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตอาสาของนักเรียนสถาบัน การอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 พบว่า ร่างแนวทางในการพัฒนา ประกอบด้วย สาระการพัฒนา วัตถุประสงค์ แนวทางการพัฒนา และวิธีการประเมินผลเป็นแนวทางในการพัฒนาปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 การพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ควรพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ สถานศึกษามากที่สุด คือ การบริหารแบบมีส่วนร่วม

6.1.2 แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่สร้างขึ้นผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ และพิจารณา แล้วว่าสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษาได้

6.1.3 ด้นสังกัดสามารถนำแนวทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาและสนับสนุนการจัดการ ของสถานศึกษาในสังกัด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษาต่อไป

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรมีสร้างแนวทางในการภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เพราะเป็นตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาผ่าน ปัจจัยด้านต่างๆ ทั้งบรรยากาศโรงเรียน การพัฒนาทรัพยากรบุคคล ความผูกพันต่อองค์การ และการบริหารแบบมีส่วนร่วม

6.2.2 ควรมีการขยายพื้นที่การศึกษาวิจัยให้กว้างขึ้น อาจรวมทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สืบเนื่องจาก ผลการวิจัยรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างได้ร้อยละ 36 ซึ่งถือว่าค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพราะข้อจำกัดของ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของสถานศึกษาในสังกัดจากพื้นที่ที่ผู้วิจัยทำการศึกษามีจำนวนน้อย ส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อน ของผลการวิจัยกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในบางตัวแปร

7. รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกพร รัตนะอุดม และอานวย ทองโปร่ง. (2565). ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา

ในโรงเรียนสังกัดสภวิทยาชตเสรีไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2, *สิกขา วารสาร ศึกษาศาสตร์*, 9(1), 13-24.

กมลนัธ นระวาศ. (2560). แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. *วารสารชุมชนวิจัย*, 11(3), 40-52.

จตุรภัทร ประทุม. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 27 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2560). ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม (e-JODIL)*, 7(2), 14-29.

- ธนพล อัจจุฬา, ชูเกียรติ วิเศษเสนา, สงวนพงศ์ ขวณขม, และ สมบูรณ์ ดันยะ. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1. *สิกขา วารสารศึกษาศาสตร์*, 9(1) 59-70.
- ธัญญพัฒน์ ฤชา. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ (คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, กรุงเทพฯ.
- นงเยาว์ อุทุมพร. (2554). รายงานการวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- นฤมล เจริญพรสกุล. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 11(3), 107-118.
- เนตรนภา เจตน์จำนงค์. (2564). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพฯ.
- พันธกานต์ สกลทอง. (2558). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, ศรีสะเกษ.
- พิชชา สถาพรบำรุงผา. (2560). แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตอาสาของนักเรียนสถาบันการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5. *วารสารชุมชนวิจัย*, 11(3), 110-125.
- พิสิษฐ์ คงผดุง. (2556). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- วัชรภัทร เตชะรัตนศิริดำรง. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการนวัตกรรมการเรียนการสอนของครูโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดระยอง. *สิกขา วารสารศึกษาศาสตร์*, 9(2), 40-50.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). บทวิเคราะห์การศึกษาไทยในโลกศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา*, 2(4), 1-3.
- _____. (2559). *สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ. 2558 (IMD2015)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- โสภณ ม่วงทอง. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (คุษณินพนธ์การศึกษาคุษณินบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ภาษาอังกฤษ

- Akhter, S., Saha, S. P., & Mahfuz, I. (2019). Participative Management and Job Satisfaction: A Case of Bangladesh. *World Journal of Management*, 10(1), 45-56.
- Hallam, P. R., Smith, H. R., Hite, J. M., Hite, S. J., & Wilcox, B. R. (2015). Trust and Collaboration in PLC Teams: Teacher Relationships Principal Support and Collaborative Benefits. *NASSP Bulletin*, 99(3), 193-216.
- Porter, L. W., Bigley, G. A., & Steers, R. M. (2003). *Motivation and Work Behavior* (7th ed.). New York: McGraw-Hill.